

**Нам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 26. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 3-го ЛЮТОГО 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, FEBRUARY 3, 1977 No. 26. VOL. LXXXIV.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ НЕ ВІДСТУПЛЯТЬ ВІД СВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СКРІПИТИ ЛЮДСЬКІ ПРАВА В СОВЕТЬСЬКОМУ СОЮЗІ ТА В СВІТІ — ЗАЯВИВ ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ДОБРИНІНУ

СУДИЛИЩЕ КГБ НАД СТРОКАТОЮ, РІЗНИКОВИМ ТА ПРИТИКОЮ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід предстали пошарпані в самвидаві „Вирок“ суду над Ніною Строкатю, Олексієм Різниковим та Олексієм Притикою, що їх 19 травня 1972 року судила „Судова колегія для кримінальних справ Одеського обласного суду, в складі, як пишеться в тексті „Вироку“: „головуючого — Котенка В.М., народних засідателів — Кравцова М.А., Григоренка В.М., пр. секретарі — Чебан М.В., з участю прокурора — Бухтиярова Л.І., й адвокатів Полторацького В.О., Єфімова В.Ф., Нефедя В.В.“

У цьому обширному двадцятитомному документі подано докладний перебіг суду і текст вироку. Всіх трьох обвинувачували в „порушенні закону, передбаченого статтею 62, ч. 1 КК УРСР“ і „під час судового засідання у цій справі встановлено, що підсудні, поділюючи ворожі до радянської влади погляди, вели антирадянську агітацію і пропаганду з метою підірвати і послабити радянську владу. Серед свого оточення вони поширювали матеріали т. зв. самвидаву антирадянського змісту шляхом наклепів на радянську словесність, національну політику“ (Закінчення на стор. 4-й)

Ті ж самі та інші документи самвидаву знайдено теж в інших підсудних і їх також обвинувачували в поширюванні їх. Так, наприклад, Різникову закидається, що „протягом 1967-1970 років він при деяких зустрічах з О. Притикою в розмовах у помешканні і в інших місцях зводив наклепи на радянську дійсність, національну політику“ (Закінчення на стор. 4-й)

СПРАВА ОБМЕЖЕННЯ ЗБРОСНЬ БУЛА ГОЛОВНИМ ПРЕДМЕТОМ РОЗМОВ

Вашингтон. — Президент Джиммі Картер під час своєї першої офіційної зустрічі і розмови зі советським амбасадором Анатолієм Добриніном в Білому Домі у вівторок, 1-го лютого, заявив ясно і недвозначно, що З'єднані Стейти Америки не відступлять від свого зобов'язання обороняти і скріплювати людські права в Советському Союзі та всюди в світі. „Ми не напастемо Советський Союз, але висловлюємо наше зобов'язання щодо людських прав“, — сказав президент Картер амбасадорові Добриніну під час розмови, головною темою якої була справа обмеження зброєнь.

Після зустрічі президент Картер з Добриніном з Білого Дому поінформовано, що президент Картер висловив свій погляд на американське зобов'язання відносно людських прав в загальній формі, без відклику на советські погрози д-рові А. Сахарову чи будь-яку іншу конкретну справу, що була предметом останніх заяв і пересторог Державного департаменту та мала широкий відгомін в Америці і світі.

Вияснення з Білого Дому вважається за посередню відповідь на коментарі деяких кореспондентів, які твердили, що президент Картер мав сказати вице-президенту Мондейлу в гелікоптері, яким вони оба їхали з летища до Білого Дому після повертання Мондейла з відвідин в Європі й Азії, що Уряд був „збентежений“ виступом Державного департаменту в обороні д-ра Сахарова минулого тижня. Як уже ін-

Зустріч в Білому Домі. Сидять (зліва) державний секретар Сайрус Венс, советський амбасадор Анатолій Добринін і президент Джиммі Картер.

формовано, заява Державного департаменту не була незручною ситуацією в розмові з амбасадором Добриніном, який викликав його телефоном негайно після проголошення заяви. Згідно з повідомленнями кореспондентів, які були присутні при приїзді Добриніна до Білого Дому, справу людських прав в тій розмові не був попереджений, що поставило його в дещо незручну ситуацію в розмові з амбасадором Добриніном, який викликав його телефоном негайно після проголошення заяви.

Згідно з повідомленнями кореспондентів, які були присутні при приїзді Добриніна до Білого Дому, справу людських прав в тій розмові не був попереджений, що поставило його в дещо незручну ситуацію в розмові з амбасадором Добриніном, який викликав його телефоном негайно після проголошення заяви.

Згідно з повідомленнями кореспондентів, які були присутні при приїзді Добриніна до Білого Дому, справу людських прав в тій розмові не був попереджений, що поставило його в дещо незручну ситуацію в розмові з амбасадором Добриніном, який викликав його телефоном негайно після проголошення заяви.

Згідно з повідомленнями кореспондентів, які були присутні при приїзді Добриніна до Білого Дому, справу людських прав в тій розмові не був попереджений, що поставило його в дещо незручну ситуацію в розмові з амбасадором Добриніном, який викликав його телефоном негайно після проголошення заяви.

ДВОДЕННА КОНФЕРЕНЦІЯ У ВАШІНГТОНІ РОЗГЛЯДАЛА АМЕРИКАНСЬКО-СОВЕТЬСЬКІ ВІДНОСИНИ

Вашингтон, Д.К. (УККА). — В четвер і п'ятницю 27-го і 28-го січня 1977 року відбулася тут в готелі Статлер Гілтон, успішна міжнародна конференція на тему американсько-советських відносин та політики „відпущення“ між ЗСА і СССР. Спонсором конференції були численні американські організації, між ними Американська Рада за Свободу, президентом якої є проф. д-р Лев Е. Добрянський, президент УККА, який координував та проводив конференцію.

Конференція почалася спільним обідом, під час якого промовляли д-р Рей С. Клайн, директор Центру для Стратегічних Студій при Університеті Джорджтаун; Дж. Т. Повер, представник Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій (АФП-КЮ), та Джефрі Патті, член британського парламенту.

Властиву конференцію поділено на чотири секції — панель, які обговорювали специфічні проблеми, як НАТО, Поневолени Нації, „Гельсінська угода“ та розброєнні переговорів між ЗСА та СССР (САЛТ).

Першим панелем про-

мовив проф. Стефан Т. Посони, член Інституту Гувера в Каліфорнії та визначний американський політичний письменник, член Доджової Редакційної Ради „Українського Квартальника“. Промовляли на цьому першому панелі проф. Бріан Крозіс, визначний британський автор та директор Інституту для студій конфлікту в Лондоні, ген. Андрю Дж. Гудпастер, б. американський командант збройних сил НАТО в Європі, та Річард Дж. Вейлен, американський автор та знавець міжнародних відносин.

Другим панелем про „Поневолени Нації“ промовив проф. Добрянський, а головними доповідачами були: проф. Джон А. Армстронг, відомий знавець України та автор „Українського Націоналізму“, який тепер учити історію в університеті Вісконсин у Медісоні, Віск.; д-р Генрі Лейн Гол з Алабамського Університету в Гунтсвілі, Алабама, та проф. Ержи Гавтман, голова департаменту політичних наук в Парк Коледжі, Канзас Сіті, Місурі.

Проф. Армстронг у своїй доповіді заявив, що „між закінчення Другої світової (Закінчення на стор. 6-й)

Польські дисиденти підтримують своїх друзів в Чехо-Словаччині і Східній Німеччині

Варшава. — Ройтер інформує, що 22 польські дисиденти опублікували відкритого листа з заявою солідарності з їхніми друзями в Чехо-Словаччині і Східній Німеччині, які змагаються за людські права в їхніх країнах. Польські дисиденти заявляють, що вони долучаються свій голос до голосів протесту мадярських інтелектуалів і голосу Академіка Андрея Сахарова, висловлених раніше. Усі 22 підписані на листі належать до Робітничого Комітету, який був зорганізований у вересні 1976 року для оборони ув'язнених робітників, які брали участь у протирядових де-

монстраціях. Згідно з поголовками, які кружляють серед польських інтелектуалів, верховода польської Компартії Едвард Герек планує застосувати амнестію до засуджених робітників. Говорять, що з нагоди травневого свята бою повинна вийти на волю, а друга половина — 22-го липня. Цей день є національним святом в Польщі. Сотні польських інтелектуалів і ієрархія та священство Польської Католицької Церкви вже віддавна домагаються від уряду амнестії для робітників.

МОНДЕЙЛ ВДОВОЛЕНИЙ ВИСЛІДОМ СВОЇХ ВІДВІДИН В ЄВРОПІ І ЯПОНІЇ

Вашингтон. — Віцепрезидент ЗСА Волтер Мондейл повернувся у вівторок, 1-го лютого ц. р., після 9-денної поїздки до Європи і Японії назад до Вашингтону вдоволений своєю місією, яку він розпочав з доручення президента Джиммі Картера допливти три дні після інавгураційних церемоній, де його вітали дружина Джоен, президент Картер і багато інших офіційних осіб. Мондейл заявив, що головними напрямками американської закордонної політики є тісна співпраця і консультації з альянтами, і тому добре сталося, що їх вчасно поінформовано про американське становище, бо тепер вони знають інтенцію Адміністрації Картера відносно закордону. Відповідаючи на привітання Президента, Мондейл відмітив, що він дуже вдоволений перебігом розмов в Брюсселі, Бонні, Римі, Лондоні, Парижі і Токіо. „Очевидно, цілий ряд труднощів лежить перед нами, — заявив віцепрезидент, — але ми і наші приятелі за кордоном мусимо прийняти виклик і ті труднощі подолати“. Мондейл додав, що його рання поїздка до заприяненних країн вказує на те, що ЗСА є готові при-

йняти цей виклик. Президент Картер у своєму короткому привітальному слові заявив, що він дуже вдоволений місією віцепрезидента, який гідно репрезентував ЗСА за кордоном. Мондейл, який в часі своєї 9-денної поїздки переїхав 22.000 миль літаком, зустрічався і розмовляв з головою Католицької Церкви Папою Павлом VI, президентом Франції Валері Жіскар д'Естеном, канцлером Західної Німеччини Гельмгольтом Шмідтом, прем'єром Великобританії Джеймсом Каллаганом, прем'єром Японії Такео Фукудою та чоловіми лідерами Північно-Атлантичного Оборонного Пакту (НАТО) і Європейського Господарського Ринку. Головною темою розмов із зазначеними лідерами були справи економіки, конференції індустріальних країн, зупинення поширення атомової бомби, припинення масового продажу конвенційної зброї і координації політики між урядами ЗСА та його альянтами в Європі і азійських країнах.

Після короткого відпочинку віцепрезидент Мондейл звітуйтем про свою поїздку і свої спостереження перед президентом Картером і лідерами Конгресу.

МИНУЛОРІЧНА ЗБІРКА ДО НАРОДНОГО ФОНДУ УККА ПРИНЕСЛА \$142,169.40, ПЕРЕВИЩИВШИ ВСІ ДОТЕПЕРІШНІ

Нью-Йорк. — Минулорічна збірка Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,289.97. Попереднього 1975 р. сума цієї збірки становила \$131,346.50. На загальну минулорічну суму зібраного Національного Фонду УККА принесла загальну суму \$142,169.40, що становить рекордову суму в історії цього Фонду. Раніше найвища сума до цього Фонду, зібрана в 1952-му році, вносила \$139,2

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montbomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразить заздалегідь, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Насильство „мови Леніна“

Звітуючи про недавню відбуту в Одесі республіканську конференцію, присвячену „підривному ефектові вивчення російської мови в школах України“, совєтські газети „на українському мові“ знову заговорили про передовість мови „старшого брата“, про „мову Леніна“, про „мову міжнародного єднання“ тощо, не згадуючи при тому нічого, що школи в Українській ССР й так вже русифіковані до найвищих меж, що навіть у небагатьох залишених ще українських школах почали останню заводити російську мову не тільки як предмет, але й мову викладання багатьох російських предметів, не говорячи („Радянська Україна“), — дуже часто без згоди вчительського складу і завідувачих школами осіб.

Напередодні тієї конференції режимова преса ще й ще раз поверталася до теми методів навчання і значення російської мови для школярів і підростаючої молоді. Русифікатори навіть постаралися, що на полицях бібліотек і у книгозбірнях шкіл з'явився новий журнал-богослов, присвячений „вивченню“ російської мови п. н. „Русский язык и литература в школах Украинской ССР“, яку ця преса дуже рекомендувала вчителям для поширення серед молоді. Все очевидно було згорі зааранжоване, бо треба було якось дати собі раду з ранішим твердженням, що з того часу заки перемогла радикальна теза єдиності мови російської мови, що російська мова є „за добровільним вибором“ населення і вона є, мовляв, тільки мовою „загального порозуміння“ на вищому урядовому шаблі. Тоді то багато говорилось також про розквіт української культури і повторювалось на всьому ладі фразу про „вільний розвиток“ української мови на всіх шаблях совєтського шкільництва. Тепер, а головне після XXV з'їзду КПСС і також з'їзду в Україні, чимраз менше говориться про „розквіт“ і „вільний розвиток“, а все більше і більше центральне місце у совєтській пресі і україномовних журналах займають теми про „другу рідну мову“, про потребу швидкого злиття всіх совєтських націй в один „радянський народ“ і врешті про збільшення „ефективності“ у вивченні російської мови в українському шкільництві.

Мета тієї етноцидальної і народобичливої затії комуно-російських окупантів наявна. Письменники і журналісти писатимуть ще деякий час українською мовою, але кожного року окупанти збільшуватимуть видання російською мовою, зокрема літературних творів для молоді і студентства, з надією, що одного дня ця мова великого народу стане непотрібною, бо все хвалитиме „здобутки комунізму“ однією мовою — „мовою Леніна“.

Очевидно, що це тільки утопія мрії комуно-московських режимників, бо історичний досвід, як і сучасний розвиток подій у світі, що відзначається не занепаданням, а відродженням націй, їхніх мов і культур, які головним розвитком в самій Україні з її Одержимими доказують і виявляють, що нова русифікаційна політика окупантів закінчиться так само, як і всі попередні — повним провалом. Вона, як багато інших потягнутих теперішнього червоного і раніше білого окупанта, призначена на знищення української нації, викличе ще гостріший спротив свідомого елементу, зокрема молоді, яка вміє розпізнавати методи великодержавних російських шовіністів, які працюють в напрямі знищення поневолених Москвою народів.

Нашим святим обов'язком і повинністю є допомогти нашому народові в цих змаганнях всіма нашими силами і засобами.

Ярослав Курдидик

МАЛОВІДОМА АРМІЯ В ЕВРОПІ

Економісти кажуть, що Швайцарія — це „мала країна, яку слід уважати за найбільшого міжнародного банкіра світу“, а мілітарні експерти називають Швайцарію „сталевим іжаком Європи“. І треба призначити, що обидві назви віддзеркалюють дуже точно її дійсність, а особливо, коли дивитися з мілітарної точки зору на цю „вічно готову до оборони державу“.

Ця мала суходільна республіка, замкнена гірськими ланцюгами Альп, має дещо понад 6 мільйонів майже повністю цивільного населення і не має повночасної армії. Від часу створення Швайцарської Конфедерації, що оформилася 1815 року, країна не вела війни, але її уряд розцінює, що коли б зайшла потреба, Швайцарія зможе мобілізувати 650 тисяч громадян упродовж 48 годин.

Військові фахівці кажуть, що ця країна має розроблений до найважливіших деталей мобілізаційний план постійного погіршення і на випадок війни, або подібної необхідності, зможе в дуже швидкому часі перевести замінювання всіх Альпійських перевалів, як і стратегічно важливих інсталцій, зраціоналізування прохорчування включно із мобілізуванням своєї швайцарської фльоти.

Що? Швайцарська фльота? Так, Швайцарія всупереч загальному поняттю й різним жартам, що постанали на цю тему, має флоту і навіть більшу, як це могло б декому видаватися.

Ціла оборонна система Швайцарії базується на її міліції. Це — цивільні люди, які переходять окремий примусовий військовий вишкіл; вони підготовлені так, що кожноразу готові воювати. За швайцарським законом кожний чоловік у віці від 20 до 50 років мусить перейти обов'язковий тримісячний військовий вишкіл, а до 32-го року життя відбуває кожного року трижизне т. зв. „поновлення“ цього вишколу. У практиці це означає, що армія піхотинців, яка зобов'язана боронити свою батьківщину.

Представники з державного мілітарного департаменту інформації так і заявляють: „Ми не маємо у Швайцарії армії. Ми всі, швайцарські чоловіки і жінки, — це суцільна армія“.

Дуже часто відвідувачі Швайцарії бачать, як уряд постачає окремі осередки зброєю й амуніцією та що чоловіки тримають її

(зброю) вдома. Це відноситься теж і до харчових запасів, які тримаються на випадок необхідності. Швайцарська оборона по-прежнему існує, властиво, на засаді неутраляності країни. Всі швайцарці пригадують Другу світову війну, коли Швайцарія була майже зовсім заблокована й оточена „силами Осі“.

Коли б ворог мав намір увійти до Швайцарії, — заявляють з урядових кіл, — то він муситиме платити за це неспівмірно високу ціну. Тому швайцарці прийшли до такого висновку: що кожний, нехай і найбільш потенційний агресор, уважає, що платити йому таку високу ціну „просто не оплатиться“. На шантаж і тиск ззовні, отже, не звертають уваги самовпевнені швайцарці.

Мілітарний бюджет Швайцарії на 1976 рік виносив понад один мільярд доларів. Ця сума становить приблизно два відсотки від загального доходу національної продукції. У випадку війни Швайцарія може дійсно перетворитися у „сталевий іжак“, коли взяти до уваги, що ця країна теж змодернізувала свою зброю; а в додатку її охороняють на периферії гірських масивів, що їх можна зарахувати до своєрідних природних кам'яних фортець.

Кожного ворога зустрінуть у гірських околицях спеціально вишколені для цього гірські прикордонні з'єднання, а коли б навіть ворогові вдалося може і повернутися кризь якийсь просік, то хіба тільки невеликим відділом гірських бойових одиниць, бо танки не просунуться за ніяку ціну в глибину країни.

Кожну ворожу панцерну зброю зустрінуть цементові пересувні, постійні т. зв. „смічні зуби“, заміновані дороги, а з боків — проти-панцерні базуки.

„Немає дослівно ані одного проїзду в нутро Швайцарії, — заявляють мілітарні оборонні чинники цієї країни, — що їх ми не змогли б замінувати, до слів в мить ока.“ Може те і не вся швайцарська зброя є „архизмодернізованою“, але вже нині висуваються на чільне місце „Французько-Швайцарські Міражі“ та легкопересувана протипанцерна зброя. Запаси амуніції у Швайцарії, головним чином легкої, що є її власного виробу, є достатні.

Якщо ж йдеться про оборону Швайцарії проти есентуальної нуклеарної війни, то з цієї точки зору країна може послужити модельним прикладом для

Л. Бурачинська

ГОЛОС МИСТКИНІ

У ч. 15 „Свободи“ пролунав такий голос п. н. „Турбуче в українському мистецтві — тут і там“. Аркадія Оленська-Петришин стверджує, що в Україні іде процес нівелізації в образотворчому мистецтві, що обмежується, властиво, на засаді неутраляльності країни. Всі швайцарці пригадують Другу світову війну, коли Швайцарія була майже зовсім заблокована й оточена „силами Осі“.

Коли б ворог мав намір увійти до Швайцарії, — заявляють з урядових кіл, — то він муситиме платити за це неспівмірно високу ціну. Тому швайцарці прийшли до такого висновку: що кожний, нехай і найбільш потенційний агресор, уважає, що платити йому таку високу ціну „просто не оплатиться“.

Мілітарний бюджет Швайцарії на 1976 рік виносив понад один мільярд доларів. Ця сума становить приблизно два відсотки від загального доходу національної продукції.

У випадку війни Швайцарія може дійсно перетворитися у „сталевий іжак“, коли взяти до уваги, що ця країна теж змодернізувала свою зброю; а в додатку її охороняють на периферії гірських масивів, що їх можна зарахувати до своєрідних природних кам'яних фортець.

Кожного ворога зустрінуть у гірських околицях спеціально вишколені для цього гірські прикордонні з'єднання, а коли б навіть ворогові вдалося може і повернутися кризь якийсь просік, то хіба тільки невеликим відділом гірських бойових одиниць, бо танки не просунуться за ніяку ціну в глибину країни.

Кожну ворожу панцерну зброю зустрінуть цементові пересувні, постійні т. зв. „смічні зуби“, заміновані дороги, а з боків — проти-панцерні базуки.

„Немає дослівно ані одного проїзду в нутро Швайцарії, — заявляють мілітарні оборонні чинники цієї країни, — що їх ми не змогли б замінувати, до слів в мить ока.“ Може те і не вся швайцарська зброя є „архизмодернізованою“, але вже нині висуваються на чільне місце „Французько-Швайцарські Міражі“ та легкопересувана протипанцерна зброя.

Запаси амуніції у Швайцарії, головним чином легкої, що є її власного виробу, є достатні.

Якщо ж йдеться про оборону Швайцарії проти есентуальної нуклеарної війни, то з цієї точки зору країна може послужити модельним прикладом для

решти світу. Понад 50 відсотків населення має сховища при своїх власних приміщеннях, а решта може користуватися на випадок потреби публічними сховищами під більшими будівлями й індустріальними спорудами.

Всі нові будинки мусять включати обов'язково бомбосховища за точною урядовою специфікацією, а всі домашні господарства мають розпорядження тримати завжди в запасі законсервовані харчі на повних два місяці.

Цивільне населення, яке відмовлялося або не хотіло приймати участі в цивільній обороні, карається тюремно. І так в минулому році 516 осіб були покарані мілітарним трибуналом арештом від трьох до семи місяців тюрем. Тих, які не згодні з цим, поновлення військовий вишкіл“ карають теж менш суворо.

Леся Лисак

Б'Є ДЗВІН

Чи ще пам'ятаєте, як у селі бив дзвін на тризуб? Серце дзвона раз-у-раз ударяло в один бік, видаючи пронизливий звук, що сповіщав нещастя й закликав на рятунок. Не б'ють тепер дзвони на сполох ні тут, ні на Рідній Землі, тільки ще чинсь серце відзивається, мов давній дзвін.

Трапилася подія, майже неймовірна, та, на превеликий жаль, правдива. Вломилися в одному місті до української церкви й пограбували літургійні предмети. Може, скаже хтось, що вломи й свято-тавта тепер „звичайна подія“. Може, коли це поповняють злочинці, психопати, чи наркомани. Уболомаємо тоді, що живемо у страшних часах. Та що думати, коли свято-тавта вчинили не „чужі“, не психопати, не наркомани, але ті, які ще недавно вчилися у школі при церкві, яку обікрали? Знали отже добре, де найбільше вибити вікно та виламати двері до церкви..

Пограбовані предмети порозбирали на куски, щоб відтак позолочувати частини продати торгівцям так званих антиків за кілька чи кільканадцять доларів. Був би може й слід застиг по цьому свято-тавті, та Боже Провидіння не дозволило на те. Молодечих злочинців викрили, пограбовані, хоч вже несприятливо вжитку, святощі відібрали. Їх чекає суд і, правдоподібно, якийсь легкий присуд, бо одне — вони ще неповнолітні, друге — оборонці знайдуть якісь злагіднюючі обставини.

Відома річ, що людські суди й осуди були, є і будуть неосудними, і не наша справа бути суддею. І хоч бачиться щоденно чимало зл, хоч чується щоденно про злочини, від яких кров стигне в жилах, проте у цьому випадку мусьє питання: де ділося сумління згаданих, як у нас колись м'яко казали, „дурних дітей“?

А воно, це сумління, колись таки було. Виростала між молоддю, яка хоч і не хизувалася „модерною освітою“, проте знала границю між малим і великим гриком.

Закрадалися хлопчики у чужий сад на яблука, хоч і знали, що треба буде з цього сподіватися, бо це теж була крадіж. Та й не раз власним судом, переловивши на гарячому вчинку, відмірювали їм „науку“ буюком. А коли дізнався про це рідний батько, що докладав ремінь з словами „а не роби мені стиду перед людьми!“ Та тільки ці хлопчики часто-густо тоді недолали, а вкрадене яблуко заспокоювало голод. Та пограбувати рідну церкву не наважилось б тоді і найголдніший із хлопчаків. „Рука тобі всохне, коли обкрадеш Божий Дім“ — звучав неписаний закон.

Скаже хтось: перестарілий погляд. Тепер рука не всіх нас навіть від ще жальніших злочинів! Треба підійти до цього по-новітньому, по-науковому? По-новітньому ті, що хотіли продати вкрадені з церкви речі, не були голод-

мистецької праці. Симфонічна оркестра під диригентуру маестро Барбіні виявилася значимішою, можна сказати блискучим, партнером. Подекуди хотілось би, щоб вона виразніше пускала співака на перший план, та це, можливо, слід було зробити відповідним технічним процесом під час виконання... Кажучи коротко: цінна і зразково оформлена платівка. Добре, що виділа її канадська фірма: можна сподіватися, що платівка ця не залишиться виключним злостком нашого замкненого кола. („Нові дні“, травень 1976 р.).

Інші голоси: „За подарунок кланяюся Вам наземно... Ваша праця як вокаліста і як інтерпретатора, належить до високої класи музичної культури... Слухаючи твір М. Вериківського, я не міг стримати своїх сліз. Я був під впливом великої сили мистецтва. І взагалі, у всіх записаних творах, голос Ваш був під контролею і творчо-надхнений. Ви, Йосипе Григоровичу, без гвалту й без крику, без „попрошайства“, виділи важливий документ для історії української еміграції“. (Г. Китаєвський, лист).

„Особливу увагу притягає „Чернець“... Це один з трьох монологів для баса з оркестром, що їх М. Вериківський написав у роках 1942-1945 (крім „Черниці“, це „Ярослав Мудрий“ і „Скворода“). Нашому співакові належить призначити за те, що цей твір із забуття і дав знову запізнитися з ним ширшим колом наших і не-наших слухачів... Слухання „Басових арий та монологів“ Йосипа Гошуляка дає справжню насолоду. Гарного забарвлення голос нашого співака вирізняє його на всі ширини. Замітна точність інтонацій та добра дикція в обох текстах — українському й італійському. Передавання змісту виконуваних творів повне глибини і внутрішнього переконання. В усьому лідіє серйозне, вимовлене ставлення до своїх

(Продовження буде)

Борис Олександрів

„ТЕБЕ Я В ПІСНІ БАЧУ, РІДНИЙ КРАЮ“...

(Сильєтка співака-артиста Йосипа Гошуляка)

(3)

„Радять Вам рецензенти більше уваги віддавати творам світового репертуару. Звичайно, його чурається не слід, але, на мій погляд, не варто забувати й того, що слухачі чули й завжди можуть почути з уст багатьох співаків світову класику, а от українську — не всі можуть представити в такому чудесному виконанні, як Ви, тому зважувати репертуар, який найбільше лежить до природи Вашого артистичного мистецтва — немає рації. Навпаки, бо в цьому Ваша оригінальність. Ваша особливість. Ваша сила. Дуже добре, що включате до репертуару сучасних українських, зокрема київських, композиторів, а найбільше дякую Вам за те, що оживили наш поетичний епос — думи. Гадаю, що є потреба робити дальші творчі пошуки в цій справі. Дума, і то цілком певно, може зацікавити сучасного слухача, навіть іноземця, бо все залежить від мистця і від інтерпретації. Ви уже маєте у цьому і досвід, і досягнення. Щастя Вам і надаль!“

„У Вашій особі я знайшов на життєвому шляху визначного мистця, що має тонкий, вироблений естетичний смак, високу культуру загально, а до всього — уміє поєднати в своїх зацікавленнях досягнення світової музичної культури і музичного мистецтва рідного народу у всіх його виявах. А це уміє поєднувати тільки такі великі таланти, як Лисенко, Крушельницька, Мишуга та ще дехто. Ваші пошуки, новий підхід у практичній діяльності деяких жанрів, зокрема до думи, справді під силу тільки видатним творчим індивідуальностям... І коли маєте на цьому шляху успіхи — то їх варто розвивати. Новаторство

завжди для творців не бувало легким, і не швидко, вірніше не завжди швидко, знаходить потрібний відгомін...“

„Мене дуже радує Ваша мистецька цілеспрямованість, різносторонність задумів і, звичайно, увага до музичної творчості нашого народу, яка б вона не була і як би до неї не ставилися в різних місцях земної кулі. Пропагувати її слід, уміло й з гідністю, як це робили Крушельницька, Мишуга, Мещинський та інші, як Ви, як молодший, становиться в ряд цієї славної когорти та радує нас, Ваших сучасників... Гадаю, що на такій точці зору ми мусимо сходитися, бо вона ґрунтується на засадах розуму й справедливості...“

Листи Григорія Нудьги, автора багатьох серйозних праць з музикознавства, наводять на цікаві роздуми. З цього приводу в нас з Йосипом Гошуляком відбулася більш-менш така розмова:

— Ось, — сказав я, — Нудьга пише про відроджене зацікавлення до наших старовинних дум на Україні, особливо серед молоді. Цікаво було б знати, чим це пояснюється: зростом зацікавлення до історичного минулого нашого народу, так якраз відомого в думках, чи суто жанровими особливостями дум? Атакож: як сприймає думи та історичні пісні епічного характеру наша молодь на еміграції? Чи не здаються вони якимось незрозумілим анахронізмом?

— Еміграційна молодь, відповів Гошуляк, — на жаль, мало відвідує наші музичні чи будь-які імпрезії. Але та, що відвідує (мабуть національною свідомістю молоді) реагує на пісні цього жанру добре. Вони здаються їй — та насправді вони і є значно відмінними від популярних, співаних і переспіваних на наших сценах традиційних любявобутових пісень. Не зважаючи на значний вік наших історичних пісень і дум, вони здаються, у співставленні, чимось новим і свіжим. Шкодо старшого громадянства, то воно сприймає ці речі дуже емоційно, часто зі слезами в очах, і мене завжди просять співати їх знову і знову...

Ми погодилися на тому, що остання третина, а ще більше, ймовірно, остання четвертина цього століття

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРЕЗИДІЇ ЕКЗЕКУТИВИ УККА

**Збірка Національного Датку в 1976 році
осягнула суму 142,169.40 дол. і
перевищила всі дотеперішні збірки до
УНФонду**

Екзекутива Українського Конгресового Комітету повідомляє про повний успіх збірки Національного Датку та членських вкладок до УНФонду в році 1976.

На час закриття рахунків, — це є 15 січня 1977, всі виплати до УНФонду дали суму 142,169.40 дол.

Ця сума складається з таких виплат:

Індивідуальні	\$ 121,698.40
Членські вкладки організацій	18,165.00
Спеціальні датки	2,306.00
Разом:	\$ 142,169.40

Збірка за 1975 р. осягнула суму 131,346.50 дол. Найвища сума, яку ми осягнули в збірці за час його 27 літнього існування, була в році 1952-53 — 136,268.97 дол.

Повний успіх збірки НД в 1976 році свідчить і переконує, що немає труднощів, яких не можна б перемогти спільними зусиллями. Рішальними силами в цьому році були: наша єдність, наша рішучість та наша непохитна віра в нашу правду і слушність нашої української справи, для якої ми всі працюємо.

В часі відвідин Блаженнішого Патріарха Йосифа в нашому будинку при Другій есені в дні 24 вересня 1976 року почули ми знову його слова, звернені цим разом до представників УККА: „ВЕЛИКОГО БАЖАЙТЕ!“, а цим великим є передовсім воля Українського Народу і незалежність України. Кожний наш успіх, моральний і матеріальний, зближає нас і наші наміри до цієї великої мети. Поширювання правди про Україну і оборона прав українського народу на американських і міжнародних форумах, заступництво за тих церковних і культурних діячів в Україні, що караються по в'язниці і концтаборах — це ті найширші завдання, що стоять перед УККА та всіми українцями у вільному світі, що об'єдналися в Світовому Конгресі Вільних Українців.

На цьому місці висловлюємо признання і подяку всім тим нашим громадянам, які, не жалючі ні свого часу, ні матеріального вкладу, переводили збірки Національного Датку у своїх місцевостях. Також висловлюємо вдячність жертводавцям, бо без їх зрозуміння ваги праці УККА навіть найбільший труд збирачів УНФонду не приніс би користі.

З великим признанням мусимо висловитися про жертвенність осіб, річний даток яких становить поважну суму їх старечої пенсії. Канцелярія УККА може це потвердити багатьма списками громадян, яким минуло 75 літ та які продовжують 27-літнього існування УНФонду присилаючи свої вкладки.

Повний успіх збірки Національного Датку в 1976 році не тільки вдвоє нас, але і зобов'язує до дальшої посиленої праці.

По закінченні збірки висловлюємо велику вдячність провадом наших Центральних установ і їх пресовим органам, Управам Відділів УККА та їхнім збірковим референтам, а передусім платникам Національного Датку і всім нашої громади, бо їм треба завдячувати, що турботливий для УККА рік 1976 закінчився блискучим акордом, за який можна уважати успіх збірки Національного Датку.

В своєму листі до XII Конгресу Українців Америки Блаженніший Патріарх Йосиф написав такі знаменні слова:

„Злука всіх проводів Товариства у Вашому Конгресі стає могутнім чинником у нашому церковному і національному житті. Треба неутрачувати всі розбіжності, вказати один спільний напрям в остаточному діянні для всіх і це буде великий подвиг в нашому житті“.

Бажаємо в 1977 році іти тим шляхом.

ЗА ПРЕЗИДІЮ РКЗЕКУТИВИ УККА

Лев Добрянський президент	Йосип Лисогір екз. президент
Ігнат Білинський секретар	Уляна Дячук касір
	Іван Базарко адміністративний директор

Нью Йорк, 31 січня 1977

ЗСА НЕ ВІДСТУПЛЯТЬ...

(Закінчення зі стор. 1-ой)
невим". Амбасадор Добринін зі свого боку, передавши президентові Картеру в подарунок від Брежнєва мініатюрний срібний самовар та традиційні російські ляльки для його малої доні, коротко заявив, що "З'єднані Стейти Америки і Советський Союз мають спільні інтереси, яких не повинні оминути."

Після зустрічі і розмов, в яких разом з Президентом взяли участь державний секретар Сайрус Венс та крайовий дорадник Президента в справі безпеки проф. Збігнєв Бжезінський, бюро проф. Бжезінського видало офіційний комюнікат про ці розмови, в якому немає згадки про людські права і тільки сказано, що під час розмови розглянуто цілий ряд справ спільного американсько-советського зацікавлення, з окремою увагою до заплянованих переговорів щодо обмеження стратегічної зачіпки зброї.

Справа людських справ виникла у згаданих Картера з віцепрезидентом Мондейлом в гелікоптері, в якому було кілька "репортерів". Вони й повідомили,

Інформаційний Центр у Сан Дієго

У південно-західній частині ЗСА над Пасифіком лежить пейзажне місто Сан Дієго з підтропічним кліматом, з вічно зеленими деревами та барвистими квітниками. Сан Дієго не так давно відоме, лише військово-морською базою з кількома сотнями тисяч населення. У місті відсутня важка промисловість, а легка існує лише для забезпечення місцевих потреб. Але з трьох сторін за містом у розлогіх долинах пишуться городні фарми та сади дерев — штрини, помаранчі, грейп-фрукти, папай, авокадо та ін., які круглодобло постачають населення багатьох степів свіжою городиною та цитрусовими овочами.

Під сучасну пору Сан Дієго за площею найбільше місто в ЗСА і має коло півтора мільйонів населення, яке в більшості живе за рахунок туризму. В місті і над океанськими пляжами височіють модерні готелі, апартаменти, ресторани та адміністративні будинки. Місто має чотири університети та кілька коледжів, у яких навчається понад сто тисяч молоді з різних країн світу. Модерні спорт-арени та величезний стадіон приваблюють спортсменів інших країн. Тут відбуваються спортивні змагання дружин з Німеччини, Франції, Швеції, Японії, Італії, СССР та інших країн Європи й Азії. Тому що природа обдарувала місто вічним теплом, зеленню і квітами, до Сан Дієго щоденно приїжджають тисячі туристів з усіх країн світу подивитися на тварин у величезному зоологічному парку та тваринному полі. Морський світ мабуть є найкращою аттракцією в світі.

У центрі міста є найкращий у ЗСА Балбоа Парк, де у двадцяти роках відбулася світова виставка. Тепер у капітальних будинках колишньої виставки розмістилися різні музеї, спортивні зали, зали для концертів та танців. На території парку є ансамбль маленьких будинків, у яких етнічні групи показують туристам свої історичні і культурні надбання. Всі етнічні групи об'єднані в адміністративному центрі під назвою Гауз оф Рілейшен, який щорічно організовує спільну ярмарку, розважок вечора та пікніки. Це є справжній центр міжнародного спілкування та взаємного пізнання культур.

Невелика група українців у Сан Дієго також має будиночок і назвала його Українською Хатою. На жаль, Хата не має в достатній кількості національних експонатів. Окремі родини жертвували для Хати власні речі і вони служать мінімальною виставкою національної культури нашого народу. Українська Хата відчинена щонеділі і в ній чергують ентузіастичні українці, які гостять відвідувачів кавою, чаєм та національними печивами. Відвідувачі, зокрема студентська молодь з арабських, азіатських та європейських країн цікавляться культурою та історією нашого народу. Так протягом десяти років Українська Хата стала інформаційним центром, у який не-українці знайомляться з нашою історією та культурою. Наша громада мала (60 членів громади). Ми, управа громади, звертаємось до національного сумління наших земляків у ЗСА та Канади допомогти нам поставити інформацію про Україну і її культуру на високому рівні. Просимо прислати нам (хто може) українські вишивки, ручні вироби мистецького характеру, національні ноші, писанки, релігійні образи, історичні документи, копії грошей періоду Української Державності, поштові значки та інше. За подаровані речі управа громади видасть пам'яткові грамоти та оплатить поштові витрати. Пакунки з дарами слати на адресу: Max Hrmash, 4372 Argos Dr., San Diego 92116.

З метою зібрати фінансові засоби для утримання Української Хати управа громади щорічно влаштовує Український Фестиваль на який приїжджають наші люди з Лос Анджелесу, Сан Франсиско, Фініксу і віддалених міст ЗСА та Канади.

У цій році Український Фестиваль відбудеться 28, 29 і 30-го травня. У суботу 28-го травня ознайомлення з гостями з Балбоа Парку біля Української Хати, в неділю 29 травня будуть мистецькі виступи в Балбоа Парку, а мистецький базар, спортивні гри і бенкет з оркестрою у найкращому готелі на березі океану — Vacation Village on Mission Bay.

Бажаючи прийняти участь в Українському Фестивалі мусять заздалегідь замовити місце в готелі та на бенкет. С.Ф.

Невелика група українців у Сан Дієго також має будиночок і назвала його Українською Хатою.

На жаль, Хата не має в достатній кількості національних експонатів. Окремі родини жертвували для Хати власні речі і вони служать мінімальною виставкою національної культури нашого народу. Українська Хата відчинена щонеділі і в ній чергують ентузіастичні українці, які гостять відвідувачів кавою, чаєм та національними печивами. Відвідувачі, зокрема студентська молодь з арабських, азіатських та європейських країн цікавляться культурою та історією нашого народу. Так протягом десяти років Українська Хата стала інформаційним центром, у який не-українці знайомляться з нашою історією та культурою. Наша громада мала (60 членів громади). Ми, управа громади, звертаємось до національного сумління наших земляків у ЗСА та Канади допомогти нам поставити інформацію про Україну і її культуру на високому рівні. Просимо прислати нам (хто може) українські вишивки, ручні вироби мистецького характеру, національні ноші, писанки, релігійні образи, історичні документи, копії грошей періоду Української Державності, поштові значки та інше. За подаровані речі управа громади видасть пам'яткові грамоти та оплатить поштові витрати. Пакунки з дарами слати на адресу: Max Hrmash, 4372 Argos Dr., San Diego 92116.

З метою зібрати фінансові засоби для утримання Української Хати управа громади щорічно влаштовує Український Фестиваль на який приїжджають наші люди з Лос Анджелесу, Сан Франсиско, Фініксу і віддалених міст ЗСА та Канади.

У цій році Український Фестиваль відбудеться 28, 29 і 30-го травня. У суботу 28-го травня ознайомлення з гостями з Балбоа Парку біля Української Хати, в неділю 29 травня будуть мистецькі виступи в Балбоа Парку, а мистецький базар, спортивні гри і бенкет з оркестрою у найкращому готелі на березі океану — Vacation Village on Mission Bay.

П. Ф. Савицький—заступник голови Спортивного Комітету УССР подає факти про занепад зимових видів спорту в Україні

Про турботи українського лежачарського спорту в Україні, ми вже згадували на нашій спортивній сторінці „Свободи“ до чого нас спонукала стаття у київській „Спортивній Газеті“, Калиніна.

Цим разом ми хочемо доповнити ці матеріали додатковими фактами, що їх подає П. Ф. Савицький—заступник голови Спортивного Комітету УССР у київському спортовому журналі „Старт“ Ч. 10, 1976 рік, який появляється тиражем 73,500 примірників-місячно. Як бачимо сам тираж цього місячного спортового журналу, мізерних 73,500 примірників на к. 18,000,000 спортсменів в Україні, свідчить про підневільний стан українського спорту в „републіці“. Але повернімо до фактів П. Ф. Савицького, що він їх подає в статті „Зимовому спорту—цілорічну турботу“.

Спортивний сезон 1976 року, пише Савицький, ознаменувався двома видатними змаганнями світового масштабу—зимовими та літніми Олімпійськими іграми. На літній Олімпіаді в збірній СССР, як завжди, була значна кількість українських спортсменів, які виступали в багатьох видах програми. (Чому вони не змогли виступати від „суперенної“, України окремо, очевидно П. Ф. Савицькому не вільно згадувати).

Щодо білої Олімпіади, то вперше за всю історію розвитку зимових видів спорту в Україні ми вже мали там своїх посланців... Іван Бяков і Тетяна Шелехова... Як бачимо Україна під опікою Росії за більше, як пів століття, докотилася до того, що в зимовій Олімпіаді брало участь аж двоє спортсменів! Ось так піклуються там партія уряд і „старший брат“ ростом українського спорту.

У дальших рядках названої статті Савицький подає декілька пропагандивних чисел—конструкції спортивних баз для зимових видів спорту і остаточно не міг оминати ці великі нестачі, які створює окупант в Україні за акними доводиться жити українській спортивній молоді. П. Ф. Савицький пише: „У републіці гостро відчувається нестача учбових трамплінів, лежачарських та слаломних трас, майданчиків та доріжок з природним льодом. Навіть на наших опорних пунктах зимових видів спорту це далеко не все гаразд. Досі не обладнані траси для лежачарських (лижних в оргіналі) гонок і біатлону у Ворохті, не встановлено крисельну канатну дорогу в районі П'ятихаток („Колос“), не споруджений 40-метр. трамплін для стрибків на лижах у Косові („Спартак“), не працює канатна буліжна дорога „Авангард“ в Рахові (Вел—1000 м), не збудовано санну трасу у Львові і стрілибище в Славському („Динамо“). „Колос“ не обладнав зимову спортову базу у Вишніці, в Сумах „Авангард“ досі не вирішив

лонського готується до свого першого показу кількох коротких вистав. Відділ АДУК у П'єтсбургу розпочав працю в ділянці „Театр перед мікрофоном“—готується радіомонтаж для програми „Пісня України“ з творів Семидесятиків. Головою світової Управи АДУК є д-р Богдан Стебельський, головою Головної Контрольної комісії—д-р Михайло Кушнір.

„АДУК“, як сказав ред. Л. Полтава, — це загальногромадською ідеологічно-мистецькою установою в ЗСА, метою якої є сприяти розвитку української національної культури за кордоном та всіляко допомагати культуротворцям в окупованій Україні.

Н.Н.

питання будівництва стрілибища для біатлону та лежачарської бази, на встановлений підлімач на ст. Бескид (Лькомотив) тощо.“ (Наведені в лапках слова—це офіційні назви спортивних Товариств підкр. наші).

Водночас, продовжує Савицький — це є чимало фактів, які свідчать, що вже створені хороші бази недостатньо використовуються спортивними товариствами та відомствами. Так, наприклад, у 1976 році, не зважаючи на відмінні умови погоди, тренування на великому трампліні у Ворохті велися від випадку до випадку, „Авангард“ не живився необхідних заходів для раціонального, більш ефективного використання комплексу місцевих трамплінів...

Звідси випливає законний висновок: нестача масовості стає серйозним гальмом у зростанні майстерності наших спортсменів, і високі досягнення окремих тренерів та майстрів не можуть покрити численні недоліки в роботі інших...

Нині, коли так багато уваги приділяється різкому підвищенню якості в усіх сферах нашого життя, не можна миритися з тим явищами, які ми зустрічаємо в багатьох областях та спортивних товариствах. Судить самі: 44 тренери „Спартак“ за 1973-75 роки підготували лише 4 майстри спорту. А в секціях товариства за звітами налічувалося близько 54 тисяч чоловік. Ще гірші справи в „Колосі“, де при 174 тисячах членів секцій за цей же період 53 тренери підготували... аж одного майстра спорту!

Савицький не може підкреслити, що більшість цих тренерів це прислані з Росії агенти КГБ, яких завданням є слідувати за національною свідомістю українських спортсменів, переслідуючи їх і не допускаючи до так зв. „майстрів“ спорту, бо ними без перешкод стануть масово росіяни.

Та ще більше хвилює той факт, — продовжує Савицький — що на деяких баззах взагалі нема тренерів, і це, очевидно, мало хвилює то-варства. Чим інакше можна пояснити те, що на прекрасній базі у Ворохті „Україна“, яка може прийняти відразу 400 чоловік, не працює жаден спеціаліст? Отже, підготовка необхідної кількості тренерських кадрів була і залишається для нас найгострішою проблемою...

Ще є чимало керівників спортивних комітетів і товариств, для яких зима починається лише з приходу... зими. Тимчасом, дбати про розвиток зимових видів спорту треба так само цілодобно, як і про літні. Для прикладу Савицький наводить факт, що в середині серпня, у розпалі літа, в Свердловську вже відбувається перший гаківковий турнір. На лід виходять не тільки клуби, але й збірні СССР, змагання проходять на доброму спортовому рівні. І не слід дивуватися, що цей турнір відбувається так скоро. Клясові гаківкарі дозволяють собі відпочинок лише в одному місяці в році...

Так само готуються і лежачарі, ковзанярі, фігуристи в багатьох „союзних республіках“. На думку Савицького — в цьому напрямку має бути перебудована робота і в Україні. Мас. але чи може і буде — це інша річ. Так до того, як до росту спорту в усіх зимових видах в Україні, прикладають руки російські агенти КГБ, так до того як спорт не вилізе з пеленок. В такому стані прагне затримати його окупант, і як бачимо з поданих фактів Калиніна і Савицького, зимові види спорту в сучасній Україні знаходяться у незавидному стані.

О. Твардовський

19-ий Відділ УНСоюзу відбув річні збори

Учасники зборів 19-го Відділу УНСоюзу.

Річні збори 19-го Від. Українського Народного Союзу ім. Дмитра Галичина відбулися 15-го січня 1977-го року в канцелярії голови цього Відділу, адв. Роман Олесницького.

Привітавши гостей і членів, д-р Роман Олесницький відкрив і провадив збори. Він коротко запізнав присутніх із працею 19-го Від. в 1976-му році й попросив до звітання членів Управи.

Секретар Відділу д-р Роман Голіят звітав про минулорічне книговедення, участь у 12-му Конгресі Українців в Америці, та подав фінансове звітання за 1976-й рік. В тому році 19-й Від. вплатив до Головної Канцелярії УНСоюзу \$3,894.09, з того: за дорослий депт. — \$3,184.99; за молодий депт. — \$378.90; за акцидентове забезпечення — \$330.20.

У 1976 році помер Володимир Лушак, кількакратний член Управи нашого Відділу. Його пам'ять вшановано одностовинною мовчанкою.

19-й Від. придбав у 1976-му році сім нових членів. Секретар закликав присутніх до активнішої праці всіх членів, від самого бо початку заснування цього Відділу, тобто від 25-го березня 1962 року, майже ті самі особи працюють для збільшення членства нашого Відділу.

Касир інж. Петро Голіят дав коротке звітання про стан каси за 1976-й рік. Відділ немає ніяких заборговувань, вкладки до УККА, Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Нью Йорку і членські вкладки (розметри) до Головної Канцелярії УНСоюзу акуратно вплачувано. Касир реферував про участь як делегат 19-го Відділу на 12-му Конгресі УККА, який відбувся минулого року в Нью Йорку.

Д-р Микола Ващик, голова Контрольної комісії, після перевірки книговедення Відділу ствердив, що Відділ вірцєво працював, немає ніяких заборговувань, а з кожномісячних розметрів видно, що членські вкладки вплачувано до Головної Канцелярії у деяких місяцях: 15, 16, 17 і 18-го числа, тобто перед реченням.

Після дискусії над звітами й унілішення абсолютної дотеперішній управі Номі-

У поклоні Митрополитові Андреєві Шептицькому

Нью Гейвен М.Я.—українська Рідна Школа ім. Андрея Шептицького у Нью Гейвені шанувала свого великого Патрона Святою Академією. Академією відкрив д-р Михайло Снігурович, директор школи, святочну промову виголосив мгр Михайло Бойко. В своїй промові він провів думку, що Митрополит Андрей твердо боронив Помісність нашої Української Католицької Церкви. Це саме становище займає його великий наслідник Патріарх Йосиф. З черги шкільний хор відспівав три пісні.

Другу частину програми присвячено письменницькій творчості Івана Франка. Про його життя і літературну спадщину допові-

наційна комісія в складі: д-р Микола Ващик, Роман Пурій і Григорій Божик, запропонувала наступний склад нової Управи: д-р Роман Олесницький—голова; Стефанія Галичин—заступник голови; д-р Роман С. Голіят—секретар; Іван Галавай—заступник секретаря; інж. Петро Голіят—касир; Мирослав Когут—заступник касира; д-р Микола Ващик—голова Контрольної комісії; Григорій Божик, Василь Трубиш, Ярослав Тимочко і Зенко Галькович—члени Контрольної комісії; Роман Пурій—голова Імпрезової комісії; Ярослава Лютак, Петро Григорук і Роман Кіфяк—члени Імпрезової комісії; Роман Ковалів—представник (делегат) Відділу до Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Нью Йоркської Округи й до Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Нью Йорку. Запроновану листу присутні прийняли одностовинно.

Д-р Василь Верш вітав учасників зборів від Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Нью Йоркської Округи й бажав успіхів новій управі у дальшій праці для росту 19-го Відділу УНСоюзу.

Адвокат Михайло Пізнак, голова „Дністра“, найбільшого Відділу УНСоюзу в Нью Йорку, пригадав, що наші піонери оснували УНСоюз для несення допомоги один одному. Бесідни звернув увагу, що УНСоюз повинен розгортати опіку в першу чергу над своїми старшими членами.

Д-р Володимир Душник, головний редактор англійсько-українських видань УККА, поінформував присутніх, що готується до друку „Історія Української Еміграції в Америці“. Ця праця, яка матиме ряд авторів, повинна вийти англійською мовою при кінці 1977-го року.

При кінці зборів голова 19-го Від. д-р Роман Олесницький подякував усім за участь в щорічних зборах і попросив усіх до спільної перекуски, яка в цьому Відділі має вже свою традицію. За спільною перекускою, дискусією, в якій порушено ряд актуальних справ, закінчено щорічні річні збори 19-го Від. УНСоюзу в Нью Йорку.

Д-р Роман Олесницький

КАНДИДАТКИ НА КРАЛЮ І КНЯЗІВЕН УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ У ЗСА

ВІРА С. ЧУМА
„Свобода“

17 років, студентка Академії св. Юра в Нью-Йорку. Належить до Пласту, Студії Мистецького Слова, до співочого ансамблю Академії св. Юра і до хору ім. Митрополита Шептицького. Плянує студіювати право. Закінчення: спів, музика, спорт. За успіхи в науці стоїть на почесній листі своєї школи. Успішно змагається у різних спортивних турнірах. Членка 194 Від. УНСоюзу.

ІРИНА ФУГА
„Український Тижневик“

19 років, учениця середньої школи Фінксіала Ареа. Абсолютка Школи Українознавства. Належить до парохіального хору в церкві св. Петра і Павла, членка СУМУ, Від. „Львів“, членка співочого гуртка „Жайворонки“, де бере участь у мандоліновій оркестрі. Членка 321 і 455 Від. УНСоюзу. Ірина на протязі чотирьох років, під час шкільних ваканцій, працювала в головній канцелярії УНСоюзу, де мала нагоду познайомитись з працею і діяльністю цієї установи, що їй допомогло в організуванні 18-ох членів УНСоюзу.

АННА ВИКРИКАЧ
„Крилаті“

18 років, студентка Пирс коледжу. Член СУМА, активна виховниця-дружниця, член ТУСМ. Крім праці в СУМА, особливо зацікавлена музикою, мистецтвом і спортом. Членка 83-го Від. УНСоюзу.

ОЛЯ А. ШЕВЧУК
„Український Журналіст“

21 років, студентка антропології і природознавства у Фордгемському університеті в Нью-Йорку. Належить до Пласту, тепер як старша пластунка працює, як виховниця дітей т. зв. „Пташок у Пласті“. Співає в хорах, належить до Студії Мистецького Слова, до гуртка „Молодої Музи“ при СУА. Пробує пера у поезії та прозі. Багато читає, любить прикладне мистецтво.

НАТАЛКА ЧЕРНИ
„Віра“

17 років, учениця середньої школи, пластунка, працює як новацька виховниця. Вчиться гри на фортепіані, цікавиться керамікою і спортом, а зокрема тенісом і відбиванкою.

ДОРА СВІТЛЯНА
ОЛЬШАНИЦЬКА
„Наш Спорт“

18 років, учениця середньої школи в Нью-Йорку. Плянує студіювати мистецтво. Належить до Пласту, до УСТ „Чорноморська Січ“, член Комітету Оборони В. Мороза в Нью-Йорку. Є капітаном відбиванкової дружини, інструктором відбиванки у Спортивній Школі, бере участь у спортивних змаганнях. Крім спорту цікавиться музикою, малюванням і писанням писанок.

ВІРА БОРИС
„Форум“

18 років. Студентка Темпл університету у Філадельфії. Член Пласту, тепер — осередкова старших пластунок і виховниця юначок. Член Студентської Громади і танцювального ансамблю „Волошки“

НАТАЛІЯ
ЗАВАНОВСЬКА
„Народна Воля“

18 років, студентка політичних наук у Темпл університеті у Філадельфії. Членка Студентської Громади і Української Малайської Студії. Її зацікавлення: музика, спів, мистецтво і спорт.

РОКСОЛЯНА,
ХРИСТИНА ЧОРПИТА
„Лис Микита“

18 років, студентка мистецтва Мистецького коледжу. Абсолютка Школи Українознавства „Рідна Школа“ у Філадельфії. Член Пласту, УНС, Студентської Громади та Театральної Студії Молоді при Театрі у П'ятницю. Її найбільше зацікавлення — мистецтво та театр. Брала участь у виставах „Молодих Мистців Філадельфії“ та здобула двічі нагороди за свої картини. Однак, її головним зацікавленням є студія драми. Грала головну роль у драмі „Електра“ та ролі Міріам в „Одержимі“. За обидві ролі одержала незвичайно прихильні рецензії в українській пресі.

ОКСАНА ГАВРИЛЯК
„Голос Лемківщини“

22 роки, студентка Гунтер коледжу в Нью-Йорку, член Пласту. Студії Мистецького Слова, видатна учениця Музичного Інституту, саме приготувала свій власний концерт. Її зацікавлення крім гри на фортепіані це спів, танки та різні роди спортивні.

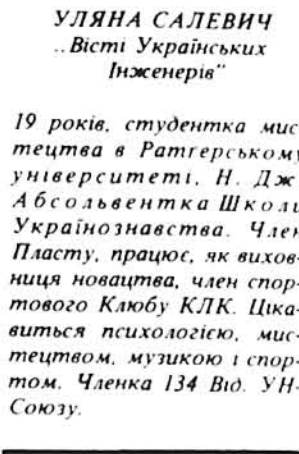
ДІЯНА, ОКСАНА
ОМЕЧІНСЬКА
„Нова Зоря“

18 років, студентка хемії на Вейнському університеті в Мічигені. Член Пласту і Студентської Громади. Репрезентувала громаду як князя святкувань 200-ліття ЗСА і 100-ліття українського поселення. Закінчила з визначним успіхом Школу Українознавства. Член УМІ і балетної студії. Танець — її найбільше зацікавлення, виступає сама та навчаючи, пригортає дітей із Рідної Школи до балетних виступів. Крім того цікавиться археологією і мінералогією.

ГАЛИНА, СУЗАННА
ДУБІЛЬ
„Америка“

17 років, учениця середньої школи для дівчат у Філадельфії, член СУМА, член Гуртка Книголюбів, абсолютка Школи Українознавства у Філадельфії. Її зацікавлення це — спорт, вишивання та українські танці. Членка 430 Від. УНСоюзу.

УЛЯНА САЛЕВИЧ
„Вісті Українських Інженерів“

19 років, студентка мистецтва в Ратерському університеті. Н. Дж. Абсолютка Школи Українознавства. Член Пласту, працює, як виховниця новацька, член спортивного Клубу КЛК. Цікавиться психологією, мистецтвом, музикою і спортом. Членка 134 Від. УНСоюзу.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолочу ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найбагатішою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу майбутність, в нашій громаді у вільному світі нового світового гелена!

СУДИЛИЩЕ КГБ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

літику КПСС і радянського уряду, на радянський державний і суспільний лад, доказував Притиці, що національна політика радянського уряду буцім-то нічим не відрізняється від царської політики у відношенні до України і що вона спрямована на насильну „русифікацію“ України та інших союзних республік, що у відношенні до української нації провадиться політика зашморгу і геноциду, в чому буцім-то винен державний та суспільний лад в СССР.

МОТРИЯ, ОРІСЯ
УКРАЇНСЬКА
„Юнак“

16 років, студентка католицької середньої школи в Нью-Йорку, пластунка-віриця. Студентка Школи Українознавства і Музичного Інституту. Належить до драматичного гуртка та до хору. Цікавиться журналістикою, дописує до шкільних і пластових журналів. Крім того цікавиться філателією і спортом, кінчає фортепіанові студії.

АРЕТА СІРА
„Українка в світі“

18 років, студентка Дрекслер університету. Належить до Пласту, є юнацькою виховницею, також належить до Студентської Громади і Українського Клубу. Абсолютка „Рідної Школи“ у Філадельфії, тепер працює в передшкільній асистенту у „Рідній Школі“. Зацікавлення: мистецтво, фотографія і спорт. Членка 239-го Від. УНСоюзу.

УЛЯНА МИХАЙЛЮК
„Вісті СФУЖО“

19 років, студіює у Школі Національного Здоров'я, крім цього студіює музику в Українському Музичному Інституті. Належить до Пласту, хору УМІ до Театральної Студії Молоді і до Студентської Громади. Закінчила Літній Курс при УВУ в Мюнхені. Зацікавлення: музика, мистецтво і спорт. Членка 216 Від. УНСоюзу.

Для potwierдження своїх слів Різників підбирав і давав Притиці читати різні матеріали самвидаву антирадянського, наклепницького і тенденційного змісту, які одержував від Строкатої та інших невідомих осіб.

Працюючи старшим літературним співробітником в редакції газети „Народна трибуна“ Балтського району, Одеської області, Різників, у розмовах з заступником редактора, Цвангом, при кінці 1968 року і на початку 1969 року, зводив наклеп на національну політику, заявляючи, що в СССР буцім-то існує нерівноправність між націями; частинно говорив про дискримінацію у відношенні до українців та євреїв.

Різнікова обвинувачувала також у тому, що: „в січні 1970 року, Різників у різних місцях міста Одеси під час чисельних розмов з Судин, зводив наклепи на національну політику в СССР, заявляючи, що в Україні ведеться політика „русифікації“, і тоді, в околиці парку „Побіда“, дав їй для ознайомлення виготовлену фотоспосібом політично шкідливу, тенденційну працю І. Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?“, а літом 1968 року Різників, під час перебування у своїх батьків в місті Першогогравня, Миколаївської області, передав своїм знайомому Мельничукові В. для прочитання документ самвидаву „З приводу процесу над Погруджальським“, в якому говориться, що дер-

жавні органи СССР нищать сховища літератури національних республік. Тоді він дав Мельничукові блокнот, в якому був записаний вищезгаданий вірш „Демонстрація...“

І Притиці закидали, що „він в середині листопада 1968 року в своєму помешканні в м. Одесі, в присутності громадян Підрези К., Галицького В., Іванової С., Молчанової Л. і Клеймана П., робив наклепницькі вислови на радянську дійсність, заявив, що Українська Радянська Соціалістична Республіка буцім-то не є рівноправна в складі СССР, що українська нація переносить утиск, що українська мова і культура є гноблена, що в Україні буцім-то провадиться політика „русифікації“.

Далі у „Вироці“ написано, що „при кінці листопада 1968 року, Притику, в помешканні громадянина Звягінцева в м. Одесі, в присутності Підрези К., Улиця Я., і Дудки В. також зводив наклепи на національну політику КПСС і радянської влади, доказував присутнім, що українська нація переживає утиск і насильну „русифікацію“.

В іншому місці говориться про те, що „в середині 1968 року Притику познайомився в м. Одесі з невідомою людиною, від якої одержав і зберігав у себе в помешканні в м. Одесі декілька зошитів з рукописним текстом, серед яких були документи антирадянського змісту: „З приводу процесу над Погруджальським“, лист під заголовком „Дорогі земляки“, буцім-то написане в імені канадських українців, і вірш „Демонстрація...“

Серед згаданих свідків згадується, що: „свідки Підріз і Молчанова підтвердили, що восени 1968 року Притику у своєму помешканні зводив наклепи на радянську дійсність, казав, що Україна не посідає рівноправного становища серед інших радянських республік, що радянський уряд на Україні провадить „русифікацію“, утискає українську мову та культуру.

Свідок Підріз підтвердив, що Притику вів розмову про ведення агітації серед населення, зачитав листа до колективу журналу „Перець“, пропонував поширити його серед населення. Підтвердили це і свідки Улиця, Голота і Файнерман — з їх свідчень видно, що Притику вів наклепницькі розмови про насильну „русифікацію“ на Україні, що він проводив аналогію між діями радянського уряду та царизму у відношенні до України; говорив, що зменшення кількості українськомовних шкіл свідомо плянується державою.

Свідок Красножон підтвердив, що Притику на початку 1969 року також заявив йому, що Україну гноблять у складі Союзу, що треба зробити те, що було в Чехо-Словаччині (мав на увазі події в Чехо-Словаччині в 1968 році).

Вирок закінчується ствердженням, що: кваліфікацію вчинків Строкатої, Різнікової та Притики за ст. 62 ч. 1 КК УССР, суд вважає вірною. Строката, Різнікова, Притику провадили антирадянську агітацію та пропаганду, зберігали і розповсюджували антирадянську літературу з метою підри-

ТЕТЯНА, АНАСТАЗІЯ
ГУСАР
„Шлях“

17 років, учениця Академії св. Марка, плянує студіювати фізичну терапію. Належить до гуртка самітниць-пластунки, до Української Студентської Громади при університеті Делавері, до танцювального і драматичного гуртка. Її зацікавлення це музика, мистецтво і спорт. Вивчає народний і класичний танці, була ученицею у студії пані Р. Богачевської.

та послаблення радянської влади. З тією ж метою вони розповсюджували наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний та суспільний лад.

Спрямованість вчинків Строкатої, Різнікової та Притики виходить так з суті їх висловлювань, які і змісту матеріялів, які вони зберігали та розповсюджували. Передаючи вищезгадані матеріяли рядові інших осіб, Строката, Різнікова і Притику розуміли і хотіли, щоб ці матеріяли широко розповсюдились серед населення. Це свідчить про їх намір займатися і антирадянською пропагандою і антирадянською агітацією.

Визначуючи міру покарання підсудним Строкатій, Різнікову та Притику, судова колегія враховує небезпечність і систематичність їх дій. Разом з тим, судова колегія враховує і те, що всі підсудні займалися суспільно-корисною працею.

У відношенні до Притики суд враховує те, що він, ставши спочатку сам на невірний шлях, підпав потім під вплив Різнікової і Строкатої, які використали його політичну незрілість, активізували його антирадянську діяльність. Саме тому, а також враховуючи визнання Притики, його родинне становище і його бажання відкопувати свою вину, судова колегія вважає можливим вибрати йому міру покарання значно меншу ніж Строкатій і Різнікову.

На підставі викладеного, кермуючись статтями 323, 324 і 332 КПК УССР, судова колегія присудила:

Строкату Ніну Антонівну, Різнікову Олексію Сергійовича і Притику Олексія Йосиповича визнати винними у вчиненні злочину, передбаченого ст. 62 ч. 1 КК УССР, і покарати:

Строкату Н.А. — позбавленням волі строком на чотири роки у виправно-трудовій колонії суворого режиму без заслання;

Різнікову О.С. — позбавленням волі строком на п'ять років і шість місяців у виправно-трудовій колонії суворого режиму, без заслання;

Притику О.Й. — позбавленням волі строком на два роки у виправно-трудовій колонії суворого режиму, без заслання.

Міру покарання рахувати:

Строкатій — від 6 грудня 1971 року.

Різнікову — від 11 жовтня 1971 року.

Притику — від 9 липня 1971 року.

Міру попереднього утримання до набуття вироку законної сили лишити без змін — утримання під вартою.

Всі речові докази, крім друкарської машинки, зберігати при справі, а друкарську машинку марки „Москва — 10158, вилучену в засудженого Притику О.Й. — конфіскувати.

Вирок може бути оскаржений у Верховний суд УССР через Одеський обласний суд на протязі 7 днів з дня вручення його копії всім засудженим по цій справі.

Повний текст перебігу суду і вироку буде надрукований в журналі „Сучасність“ та в окремому збірнику.

Москва обстоює своє провідництво у світовому комуністичному русі

Москва. — Центральний Комітет комуністичної партії Советського Союзу в резолюції з нагоди початкування відзначення 60-річчя жовтневої революції заявляє, що комуністична партія СССР знаходиться в центрі революційного руху і що комуністи в цілому світі повинні йти за цією основною диктаторною, щоб оминати помилку. В документі кажеться, що совєтська система, мовляв, забезпечує своїх людей „безпрецедентною свободою і демократією, яка не може існувати в капіталістичних країнах“. Резолюція також підкреслює, що комуністичний блок є „найбільшою економічною силою в світі“. Підсумовуючи резолюцію ЦК КПСС, совєтська пресова агенція ТАСС пригадує інтернаціоналізм і доктрину диктатури пролетаріату та підчеркує, що комуністичні партії відіграють провідну роль у суспільстві. Всі три пропозиції були раніше відкиннені західними комуністичними партіями і компартією Японії.

ГОЛОС МИСТКИНІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

засвідчити експонатами, опінією і порадом у тій ділянці. Це вже є один крок для освідомлення нашого суспільства. Але тільки перший крок.

Перевиховання суспільства, чи вшплення йому певного знання — це довгий процес. У цьому повинні взяти участь не тільки жіночі організації, які здебільшого взяли на себе зберігання вартостей народного мистецтва, але також наші мистці. Вони теж повинні приложити своїх рук до курсів, показів, виставок, що послужать своєрідною школою для загалу. Дальшим повчальним чинником можуть бути наші Церкви, які й колись по наших містах і селах давали інспірацію нашим народним майстрам. Бож не один іконописець чи сполука кольорів впливала на їх уяву. Вже й не згадуємо про те, що й тепер старіше вишивки прикрашають наш храм. Чи не варто б заснути поради в наших мистців? Добирати зори для церковної скатерті чи хоругви це дуже відповідальне завдання.

Школи Українознавства і молодіжні організації мають теж мистецьке виховання молоді у своїй програмі. Невдамо молода вчителька Лідія Ростек з Австралії описала, як вона науку про українську культуру розпочала від пізнання українського орнаменту. На це відгукнулася така ж учителька Зірка Рудик із Гарфолду і подала свої шукання у тому напрямку. Це є доказом, що вдумливі одиниці шукають розв'язки на це питання. Вони не мистці і не спеціалісти і тому таке шукання нелегко їм приходить. Наскільки легше було б їм, коли б мистці хотіли включитися в цей процес!

Є ще одна ділянка, що вимагає вгляду мистців. Це писання прокламаций Дня Української Незалежності в губернаторах, стейтах, Майка Дукакіс, і посади міста, Кевина Вайта.

В неділю, 23-го січня, Свято Соборності розпочато Божественними Літургіями в обох українських церквах в наміренні українського народу, а в годині 4-ї по полудні в парафіяльній залі православної церкви св. Андрія відбулася святочна академія з нагоди 59-річчя Проголошення Незалежності України й 58-річчя Акту Соборності Українських Земель.

Академію розпочато спіном американського гімну, що його виконав дівочий ансамбль СУМА „Галичанка“ під керівництвом Галини Куріло. Свято відкрив коротким словом інж. Конрад Гусак, голова Відділу УККА в Бостоні, сказавши присутнім, чому ми рік-річно святкуємо це велике свято. Він згадав поляглих героїв, пам'ять яких привнішанували однохвилинною мовчанкою. Далше він представив доповідча, що ним тут був д-р Любомир Гайда, один з перших випускників Українського Гарварду, котрий є рівнож працівником Українського Наукового Інституту. Д-р Гайда з'ясував історичну боротьбу українського народу за свою Державу, побудову якої українці засвідчили своєю кров'ю і життям. Держава не встояла, але її ідея пережила і живе вічно.

Орест Шудлюк, заступник голови Відділу УККА і референт зовнішніх зв'язків, та Марія Галонська прочитали Прокламації і губернатора стейту і посади міста. Слудувала мистецька програма, в якій виступили: дівочий ансамбль СУМА „Галичанка“ під керівництвом п-ни Г. Куріло; декламаторка — учениця

Річниця Державності в Бостоні...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Рідної Школи Лілі Козіцької, пластунів під керівництвом пластуна-сеніора Якова Шегрина; співачка Лариса Діак при акомпаньменті Мирослава Вінтоніва; учень Рідної Школи курів Олександр Станко з декламацією; і молодь СУМА під керівництвом Ани Носаль з народним танцем.

Заступник голови Відділу УККА і референт зовнішніх зв'язків, Орест Шудлюк, закриваючи програму, подякував всім виконавцям і учасникам свята, яке закінчено співом українського національного гімну.

Дня 24-го січня, о 12-й годині вполудне, в приватності досить великої кількості українців Бостону і околиці відбулося піднесення українського національного прапора з невеликою програмою. Програму відкрив заступник голови Відділу УККА, Орест Шудлюк, вітаючи гостей і всіх привітних. Привіт від посади міста Бостону передав його заступник Едвард Е. Суліван. Молитву провів о. декан Петро Огірко, і тоді прочитано прокламация Дня Української Незалежності, видані міською радою. Орест Шудлюк коротко в англійській мові говорив про 59-річчя проголошення Незалежності України. Програму закінчено молитвою, яку провів о. прот. Митрон Пахолок.

ДОПОВІДЬ ГОСТЯ З АНГЛІЇ

Нью Йорк. — Заходами Управи 2-го Від. ООЧСУ тут в суботу, 5-го лютого ц.р., о годині 6-й вечором в залі Українського Літературно-Мистецького Клубу при 136-2-га есеню відбувся політична доповідь гостя з Англії, Богдана Гаргаї, який є головою Крайової Управи СУМ у Великій Британії. Тема: „Нескорена Україна і ми“. Після доповіді — запити і дискусія.

УПРАВА 2-го ВІДІЛУ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ в НЬО ЙОРКУ запрошує Українське Громадянство на ДОПОВІДЬ

НЕСКОРЕНА УКРАЇНА І МИ

яку виголосить

БОГДАН ГАРГАЙ

голова Крайової Управи Співки Української Молоді у Великій Британії.
Доповідь відбудеться

в суботу, 5 лютого 1977 р., о год. 6-й веч.

в залі Українського Літературно-Мистецького Клубу при 136, 2-га Авеню, НЬО ЙОРК, Н. Й.

УПРАВА

Чикаго й околиця!

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу в Чикаго, Ілл.

повідомляє, що

в неділю, 13-го лютого 1977 року
о год. 3-й по пол.
в Союзному Домі
при 841 N. Western Avenue, CHICAGO, Ill.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКОРУГ

в яких обов'язані взяти участь Члени Окружної Управи, конвенційні Делегати й Урядові та інші Відділи:

17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 111, 114, 118, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 223, 250, 259, 301, 335, 379, 395, 399, 423, 425, 452, 472, 499.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття Зборів й прийняття порядку нарад;
2. Вибір Президії Зборів;
3. Прийняття протоколу останніх Зборів;
4. Затвердження Номінаційної Комісії;
5. Звіт Окружної Управи й Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами;
7. Удільнення абсолютній Окружній Управі;
8. Вибір Окружної Управи й Контрольної Комісії;
9. Доповідь —
10. Йосипа Лисогора, головного передсідника УНС і п-ни УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНС
11. Запити до представників УНСОюзу;
12. Затвердження плану праці на 1977 рік;
13. Внески — запити — закриття нарад.

У зборах візьмуть участь:

ЙОСИП ЛИСОГОРА, головний передсідник УНС
Мігр УЛЯНА ДЯЧУК, головний касир УНС
Інж. АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО, головний радний УНС
БОГДАН ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ, обласний організатор

По зборах буде ПЕРЕКУСКА

За Окружну Управу:

Інж. Володимир Бережан, кас. Інж. Лев Боднар, секр.

ШКІЛЬНА ЗАБАВА

Нью Йорк. — Батьківський Комітет при Українській Народній Школі св. Юра влаштує тут, в неділю, 6-го лютого ц.р., о год. 2-й по полудні, в шкільній залі при 215 Схід 6-та вулиця, шкільну забаву для молоді. Від год. 2-ої до 5-ої — забаву для передшкільної й нижчих класів (класів 1-5), від години 5-ої до 8-ої вечором — для більшої молоді — 6, 7 і 8 класів і гімназії. У програмі: гри і забави, вигравки тощо. Весь дохід призначений на підтримку Школи св. Юра.

КОСТЮМОВА ЗАБАВА ПЛАСТУ

Нью Йорк. — Юнацтво і Пластуння Пластової Станції влаштує тут в неділю, 20-го лютого ц.р., о год. 2:30 по полудні в аудиторії Школи св. Юра (215 Схід 6-та вулиця) — велику дитячу костюмову забаву: „Казка чарівної поляни“. Забавою проведиме п. сен. С. Гойдиш при співпраці гніздових, сестричок і братчиків. Буфет в заряді пань з Пластуння. Квитки вступу 1 дол. для дітей і 2.50 для старших.

Незабутим Співучасникам-Воякам, з часів Української Галицької Армії: Хоч тіло спочило, але Іх чин живе.

Сот. ЯКИМ ЯРЕМА
ЧЕТ. БОГДАН ТРИШНОВСЬКИЙ
ОЛЕКСА МЕРЦАЛО
ДИМИТРО МАКСИМІВ
ВАСИЛЬ ГОНТАР
ІВАН КОВАЛЬ
складас 10.00 доларів
на ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“.
Нехай пам'ять про них не загине!

Учасник В. Зм. М. ЯРЕМЧУК

Помоліться за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Віпр. о. декан Петро Огірко, Вельмодостийний Член ФКУ, відслужить чотирнадцять Заупокійну Святу Літургію в п'ятницю, 11 лютого 1977 р., о год. 8-й ранком, в УКЦеркві Царя Христа, в Бостоні, Масс. за Бл. П.: ДМИТРА ОНИЩАКА

АНТОНА КРАВЧУКА
СТЕПАНА ВОЛИНЦЯ

СОФІЮ ДИДИРИК
АНДРІЯ ЖИТИНСЬКОГО
ВОЛОДИМИРА
ПЕТРОВСЬКОГО

Наступне Заупокійне Богослуження відправляє о. П. Огірко 11 березня цього року.

Віпр. о. монс. Петро Мельничук, духовний опікун і Меценат ФКУ, відслужить двадцять Заупокійну Святу Літургію в неділю, 13 лютого 1977 року, о год. 10-й ранком, в УКЦеркві св. Михаїла, в Балтиморі, Мд., за Бл. П.: ІВАНА ЛУЧКОВСЬКОГО

ОСИПА ВИШНІЦЬКОГО
МИХАЙЛА КОРОСТІЯ

ЮЛІАНА МАНАСТИРСЬКОГО
МИХАЙЛА ПАСТУШКА
ІЛІО БУЛУ

Наступне Заупокійне Богослуження відправляє о. П. Мельничук 13 березня цього року.

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за покійних наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі відправ Заупокійних Богослужб, щоб посприяти з нами в поході молитов за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять померлим Членам ФКУ.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА

ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

У неділю, 6-го лютого 1977 року в Сороковий день СМЕРТІ

св. п. підполк. інж. ЗАХАРА ІВАСИШИНА

заходами УНДС буде відслужена в Катедрі УПЦ СВ. ВОЛОДИМИРА, 82-га вул. в НЬО ЙОРКУ після Св. Літургії

ПАНАХИДА

Члени УНДС, Побратими по Зброї і Друзі Покійного прохасмо в той день разом з нами помолитися за спокій Його душі.

УПРАВА УНДС

Задіть квітів на сабку могилу

бл. п. проф. Ярослава Паладія

на добродійні цілі:

Фонд Будови Укр. Катедр. Храму в Нью Йорку, Православну Богословську Семінарію в Бавид Бруку

і Католицький Сиротинець у Бразилії

зложили:

Єлисавета Паладія	\$200.00
Мирослава і Борис Паладія	30.00
Юрій Р. Паладія	25.00
Петро Кобзар	20.00
Максим Курис	20.00
Степан Салик	10.00
Юрій Лопатинський	20.00
Йосиф Іванчук	10.00
Роман Бабюк і Рома Рейні	25.00
Григорій Мидлак	5.00
Лев Стеткевич	30.00
Степан Ляхор	20.00
Анна Кухарчук	10.00
Володимир Левинський	10.00
Ліда і Михайло Беледнок	20.00
Наталія і Володимир Гриниш	25.00
Ірина і Мирослава Зілка	25.00
Ірина і Михайло Мороз	10.00
Ніна, Ярослав і Андрій Сичанські	50.00
Олена і Юрій Чорний	25.00
Наталія і Михайло Білоус	20.00
Ліда і Орест Білоус	20.00
Марія і Любомир Ляміка	25.00
Александр Вербець	10.00
Іванна і Теофіл Кулик	30.00
Катерина Кучерак	25.00
Ірина і Богдан Висоцькі	25.00
Родина Шумило	37.00
Андрій Кобзар	20.00
Ольга і Іван Кобзар	25.00

Ділимось сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в понеділок, 31-го січня 1977 р., упокоївся в Бозі, а Іст Орейдж, Н. Дж., наші Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДО

бл. п. ВАСИЛЬ ФЕДИК

нар. 6-го жовтня 1908 р. в с. Холочків Малій, пов. Тернопіль, Україна.

ПАНАХИДА — в середу, 2-го лютого, о год. 8-й веч. в похоронному закладі „Литани“ в Ірвінгтоні, Н. Дж. ПОХОРОН — в четвер, 3-го лютого 1977 з того ж похоронного закладу в 10-й ранку до української католицької церкви св. Ір. Христопетля, в описі на цвинтар Gate of Heaven, E. Hanover, N.J.

В глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ
донька — ЗІНА МЕЙДЛЕНГ
внуки — ЙОСИФ, МЕРІ-ЕН і ВАСИЛЬ
та ближчі і дальша Родина

ПОМЕР ВИЗНАЧНИЙ МЕЦЕНАТ ФКУ

ДМИТРО ОНИЩАК

визначний Меценат ФКУ, відійшов у вічність 30 грудня 1976 року, в ранніх годинах, у шпиталі св. Вікентія в Бріджпорті, Конн. Похорон відбувся 31 грудня 1976 року на цвинтар св. Ів. Христопетля в Стратфорд, Конн.

Бл. п. Дмитро народився 7 листопада 1901 року, в селі Опак, пов. Любачів, Західна Україна. Важке було його життя. Тут в Америці був робітником, жив в Бріджпорті. Він — чесна, скромна людина. Підтримував своїми пожертвами добрі українські цілі. На українській студії в Гарварді пожертвував — 11,026.00 доларів.

В сороковий день смерті — 7 лютого ц.р. Віпр. о. Яр. Шуст відправляє в УКЦеркві св. Покрови в Бріджпорті, о год. 8:30 ранком Заупокійну Службу Божу за душу спочилого.

Теж Віпр. о. декан Петро Огірко відправляє Заупокійну Службу Божу за душу бл. п. Дмитра Оніщак в п'ятницю, 11 лютого в УКЦеркві Царя Христа в Бостоні, о год. 8:00 ранком.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФКУ

Ділимось сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 29-го січня 1977 року, по короткій недугі, на 81-ну річ життя, в селі Скварява, Золочівського р-ну, Україна, з Волі Всенішньої, відійшла у Вічність, наша Найдорожча МАМА і СЕСТРА

бл. п.

ТЕКЛЯ БАЛАЦЬКА
з роду КУЗЬМА

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

буде відправлена

в неділю, 6 березня 1977 р., о год. 12-й дня

в українській католицькій церкві

св. о. Миколая

при President Street, PASSAIC, N.J.

В глибокому смутку осталися:

син ВАСИЛЬ із дружиною СОФІЄЮ

та брат СТЕПАН — тут в Америці

сини: МАТВІЙ і СТЕПАН з усією

ближньою і дальшою Родиною

в Україні

Задіть квітів на сабку могилу МИСТЦЯ

бл. п. Ярослава Паладія

на фонд Православної Богословії в Бавид Бруку, Н. Дж.

жертвувать 25.00 дол.

д-р Петро і Андія МІРЧУК

і Вікторія МАКОВСЬКА

Родині Покійного висловлюємо наше співчуття.

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо сердечну подяку всім Приятелям та Знайомим, що брали участь в похороні та за висловом співчуття з приводу смерті нашого Найдорожчого

БАТЬКА, ДІДУСЯ, ТЕСТЯ та БРАТА

бл. п.

Д-ра СТЕФАНА ЯНЕВА

В першій мріі дякуємо о. С. Шавелесі, ЧССР, за відвідини Хворого в шпиталі та о. Макухоні за заохочення Хворого Найсвятішими Тайнами. Широ дякуємо о. Д. Библю та проф. Михайлові Добоселю за відправлення Панахиди та похорону. Подяку складаємо мгр Цитлі, панові І. Трушені та мгр Я. Ракові за ширі слова під час поминків. Рівно ж дякуємо похоронному закладу Литани і Литани за прислуги в цій дуже важкій горі.

За квіти дякуємо Спортовому Товариству „Чорноморська Січ“, родинам проф. А. Дзедзика, д-рові М. Гой, д-рові Б. Худю та всієї родині Фонтана.

Родині та всім, що в годині великого смутку подали пораду та полегшу, шире дякуємо, особливо: о. Іванові Гриньохові, д-рові Володимирові Яневі, пані Ользі Бера, пані Галі Клим та пані Наталії Кормелюк.

Дякуємо всім Приятелям та Знайомим в Ньюарку, Нью Джерсі та Вашингтоні, Д. К. за висловом співчуття. Всім кого ми поминали або не згадали, дякуємо шире. Будемо пам'ятити про всіх у наших ширин молитвах.

Донька д-р ЛЯРИСА ЯНІВ — ФОНТАНА з Родиною

3 ЛИСТІВ ПРО КНИГУ „СІЧЕЙ“

Бібліотека ім. С. Петлюри, Париж: „Книга „Січей“ подас надзвичайно цінні спогади про національне відродження на західно-українських землях. „Січі“ гідно тримали український прапор у ті тяжкі, безпросвітні часи“.

Те видання можна набувати в ціні \$12.00 у м'якій, \$14.00 у твердій оправі (2.00 за поштову оплату) тільки по адресі:

КНУНА "SITCHNEY"

11450 — 78th Ave., Edmonton, Alberta, Canada T6G 0N3

З нагоди свого вінчання
в дні 8-го січня 1977 р. в Кіаленді, Огайо,
на Патріарший Фонд 100.00 дол. склали:

інж. МИХАЙЛО БАЛАГУТРАК
і мгр ЛІДА БОДНАР-БАЛАГУТРАК

ПАСЕЙК, КЛІФТОН, ПАТЕРСОН, РАТЕРФОРД і ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 13-го лютого 1977 року
о год. 2:30 по пол.

в приміщенні Української Централі
при 240 Говп Авеню, ПАСЕЙК, Н. Дж.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСОюзу

до обов'язкової участі в яких запрошені усі члени Окружної Управи та урядові і делегати наступних Відділів УНС:

42, 64, 97, 134, 143, 182 і 394

НА ПОРЯДКУ ЗБОРІВ:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад;
2. Вибір Президії;
3. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів;
4. Звіт Управі й Контрольної Комісії;
5. Дискусія над звітами;
6. Удільнення абсолютній уступаючій Управі;
7. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНСОюзу;
8. Вибір нової Управи;
9. План праці;
10. Внески і побажання;
11. Закриття.

В Зборах візьмуть участь:

СТЕПАН ГАВРИШ, головний організатор УНСОюзу
ВАСИЛЬ ОРИХОВСЬКИЙ, обласний організатор
На Збори запрошуємо також усіх Членів вище згаданих Відділів.

Після Зборів відбудеться ПЕРЕКУСКА.

За Управу Окружного Комітету:

Іван Хомко — голова
Іван Бліхас — касир Василь Марущак — секретар

ПІТТСБУРГ ЗІБРАВ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

жертв на Гарвард, що їх на протязі вечора проголошувала Анна Комічак, скарбник Комітету, свідчив про глибоке зрозуміння серед громадян необхідності завершити почате діло. Сума, зложена на бенкеті, перевищила 8,000 доларів. Завдяки цьому здійснено задум комітету відмітити ювілейний рік 200-річчя Америки збіркою 17,760 доларів на український Гарвард. Це дісно імпозантне завершення збіркової кампанії, що на протязі десяти років дала на ФКУ понад 75,000 доларів.

Жертвенність Піттсбургців на ФКУ є висловом всієї багатогранної української громади. Це найкраще віддзеркалює склад Почесного Комітету, що його очолюють декани обох наших церков: протопресвітер А. Бек та монсеньйор Р. Данилюк. Комітет включив представників чи не всіх діючих у Піттсбурзі організацій: М.

Баран (Об'єднання Українців Америки „Самопоміч"), Катерина Довбенко (Союз Українок), Джоан Федора (Ліга Українців Католиків), А. Германський (Патріархальне Товариство), Люба Глутковська (Танцювальна Група „Полтава"), Маркіян Комічак (Школа Українських Танців), 3. Команицький (Український Робітничий Союз), М. Майнош (Союз Українців Католиків „Провидіння"), Елізабет Мітчел (Українська Православна Ліга), Ю. Полішук (Українська Кімната при Піттсбурзькому університеті), К. Сачко (Український Національний Союз, Відділ 53), М. Сохоцький (Українське Технологічне Товариство) та М. С. Тимяк (Кредитова Спілка „Самопоміч").

Від Головної Екзекутивної ФКУ виступив Роман Прохир, докторант із Філадельфії. Нав'язуючи до історичних подій 22-го січня, він начеркнув роль катедр українознавства та Наукового Інституту при Гарвардському університеті, як засіб нашого культурного протиставлення. Слова молодого доповідача лишили помітне враження на привних. В його особі втілювалася молода зміна, що без баласту пересудів включається у конструктивну дію громади.

Про працю в ділянці української документації говорив бібліотекар Українського Наукового Інституту Едвард Касиньш. Його ентузіазм та професійна компетентність були добрим віддзеркаленням творчої атмосфери, що випадає в очі всім, хто відвідує „Український Гарвард".

Мистецьку частину свята виповнив Ярема Цісарук, виконуючи низку пісень при акомпаньменті своєї дружини. У кінцевому слові монсеньйор Данилюк відмітив, що величавий осяг створення Українського Наукового Центру при Гарварді — це діло лиш невеликого відсотка всіх українців в Америці. Він підчеркнув корисність всіх проявів нашого громадського життя та необхідність взаємної толеранції.

Після могутнього „Ще не вмерла" привніш ще довго обмінювались враженнями з цієї небуденної в історії Піттсбургу імпрези.

ДВОДЕННА КОНФЕРЕНЦІЯ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

В п'ятницю 28-го січня ц.р., відбуто третій і четвертий панелі конференції про „Гельсінську угоду" та переговори СALT-у. Д-р Річард В. Аллен, бушиш дорадник уряду в перших місяцях каденції президента Ніксона та визначний спеціаліст в міжнародній економічній політиці, проводив третій панелею. Доповідачами про „фіаско" „Гельсінської угоди" були д-р Майлс Костік, автор і економіст; д-р Маршалл Голдман з Російського Дослідного Центру в Гарвардському університеті; д-р Ернест Лефевр, директор Етики та публічної політики в Інституті Кеннеді в Джорджтаун університеті, та Роберт Мосс, редактор „Закордонного Репорту", що виходить як спеціальний додаток широкозонаного англійського журналу „Економіст" в Лондоні.

Четвертий і останній панель під головуванням професора Г. Ворена Ноттера з Вірджинського університету був присвячений американсько-радянським переговорам про обмеження атомного озброєння (СALT). На цьому промовляв: Вілліам Іган Колбі, бушиш директор СІА (Центральна Розвідка Агенція); д-р Джон Ф. Леман, б. заступник директора американської делегації на переговорах СALT; д-р Вілліам Снайдер, Гудсонський Інститут, та д-р Яремі Дж. Стівні, ексекютивний директор Федерації Американських Науковців.

Крім проф. Добрянського з українців взяли участь у конференції д-р Володимир Душин, редактор „Українського Квартальника", Віра Довгань, секретарка Крайового Комітету Поневолених Націй, Володимир Претка, касир того ж Комітету, та Борне Потапенко від Українського Інформаційного Бюро в Нью Йорку.

Потрібно КУХАРЯ або КУХАРКУ до Праці на Союзівці Постійна праця, добрі умови праці. Платня за домовленням. По інформації писати: UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE Soyuzivka Kerhonkson, N.Y. 12446 або тел. (914) 628-5641

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

пошукує:

Студентку, яка вміла б писати на машині — 10-15 годин праці в тиждень (літом на повний час). Конечним є добре знання української мови.

Студентку, яка могла б джигувати в Музею, коли відкритий для відвідувачів — 10-20 годин праці в тиждень. Конечним є добре знання української мови.

Сторожа — мужчину в дозрілому віці, який, крім доглядання входу до Музею, виконував би легку працю біля дому. Мусить говорити по-українськи і англійськи і жити в околиці Музею (долина міста).

Зголошення слати до:

MARIA SHUST, Director
Ukrainian Museum
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
або тел. на ч. 228-0110

Мілена Рудницька
Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів.

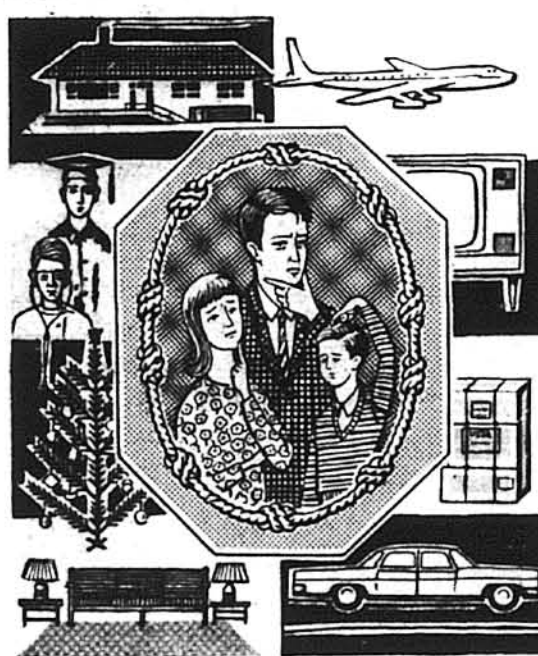
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Увага! ЛЕЩЕТАРИ! Гантер, Н.Й.

Подіємо до відома, що приймається зголошення ЛЕЩЕТАРСЬКИХ ГРУП до пансіону „КАРПАТІЯ" в Лексингтоні, Н.Й.

Біля Hunter Mountains.
До диспозиції: хата, кухня і нічліг з постілью.

Захвалення телефонувати: Нью Йорк — (212) OR 4-2154
Філадельфія — 215 ME 5-5698

Не турбуйтеся — з вами щастя!
Ідіть до цілі певним кроком —
Позитку денебву дасть вам
„Самопоміч" у Нью Йорку.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" в Нью Йорку
Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Tel. (212) 473-7310

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУП

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАД-
ГРОВНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ
ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД
БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

Granite • Marble • Bronze

Глянь, Тарзане! Мій рідний синет навколо моєї шиї такий, як і на скрині, яку ти несеши.

Я був переконаний, Сафія почулаши твою і Курта розповідь!

Дякую Тарзане! Я вкінці почуваюся оправданим! Твоя чесність, Курте, уможливила це!

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
6-го ЛЮТОГО 1977 р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні звичайні загальні збори 214-го Відділу при УСВТ „Чорн. Січ" о год. 4-й по пол. в приміщенні Дому УСВТ „Чорном. Січ", 680 Сенфорд Авс. На порядку: відкриття, вибір Президії зборів, відчитання протоколу з попередніх зборів, звіти уступаючої Управлі і К. Комісії, вибір нової Управлі, справи організаційної кампанії в 1977 р., закриття і перекрутка. Якщо на означений час не явиться відповідна кількість членів, збори відбудуться на 30 хв. пізніше, при такій кількості, що становитиме кворум. Проситися чл. прийти. Кожного понеділка між 7:30-8:30 в приміщенні УСВТ „Чорн. Січ" можна вплачувати чл. вкладки та поладжувати Союзіві справи. Б. Солчанський, гол., А. Твардовський, секр., В. Маркус, касир.

П'ЯТНИЦЯ,
11-го ЛЮТОГО 1977 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Звичайні загальні збори Т-ва „Культура" 457-й Відд. о год. 7-й веч. в домі Літературно-Мистецького Клубу при 136 Друга Авс. III поверх в Нью Йорку. До численної участі запрошує Управлі: Ів. Керницький, гол., Т. Шумилович, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ!

Різне

V.M. FASHION FABRICS
Великий вибір жіночих і мужських матеріалів для власних потреб і на висылку — вовни і поліестри на суконки і плащі, та светери і блузони.
329 E. 14th St. між 1-ою і 2-ою авенюми, New York (212) 477-4803
Увага! 10% опусти на всі матеріали в місці січн 8 лютому.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-8630

Директор ІОСИФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Запідус влаштування похоронів в каплицях, похованні в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

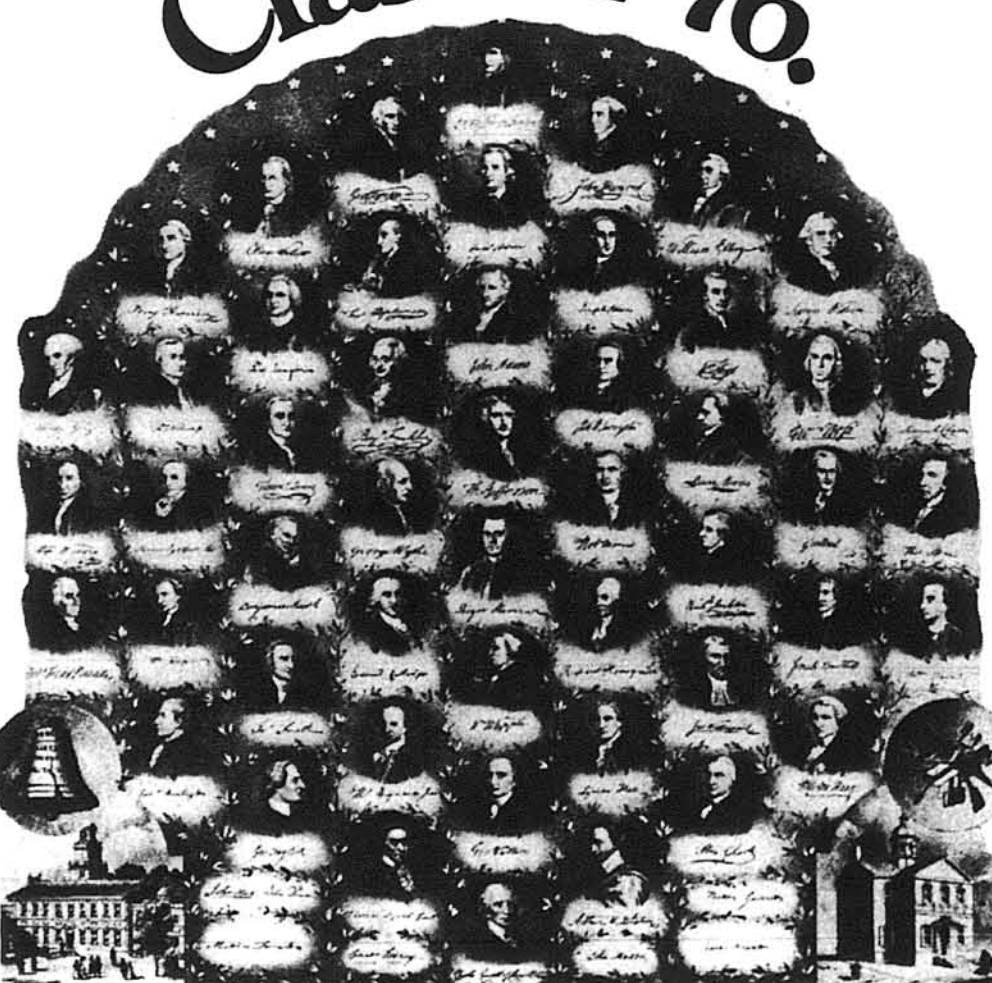
Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz —
J. J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

Class of '76.

Now there was a great bunch of guys.
With an unheard-of revolutionary class gift
The Declaration of Independence. A document
so powerful, it stirred a colonial people to take stock
in a new idea. America

And take stock they did. By purchasing U.S.
Government securities.
After all, we sure needed the money
back then, and everyone knew it. But
there were more than a few who
wondered if this young, determined
nation would pay it back.

Well, we did. Every last penny.
With interest.
And it's the same today.

Take stock in America.

200 years at the same location.

Paid by Ukrainian National Association, Inc. and "Svoboda" Ukrainian Daily

Maybe that's why now millions of Americans
take stock in their country every payday by buying
U.S. Savings Bonds

You see, when you join the Payroll Savings Plan,
a little is set aside from each paycheck to buy Bonds.
There's just no easier way to save. And certainly no
safer way.

So take a tip from the Class of 1776 and
buy U.S. Savings Bonds.

You'll be voted most likely to succeed.

Now U.S. Bonds pay 6% interest when held to maturity
of 5 years (4 1/2% the first year). Lost, stolen or destroyed
Bonds can be replaced if records are provided. When
needed, Bonds can be cashed at your bank. Interest is
not subject to state or local income taxes, and federal
tax may be deferred until redemption.